

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1533)

80. posiedzenie
Komisji Nauki, Edukacji i Sportu
w dniu 27 kwietnia 2010 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk senacki nr 849, druki sejmowe nr 2584, 2885 i 2885-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 43)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Kazimierz Wiatr)

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Proszę państwa, rozpoczynamy posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu poświęcone rozpatrzeniu ustawy – Kodeks pracy oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Bardzo serdecznie witam panią minister Lillę Jaroń z Ministerstwa Edukacji Narodowej. Pani minister jest podsekretarzem stanu. Witamy panią Anitę Gwarek, zastępcę dyrektora Departamentu Prawa Pracy w Ministerstwie Pracy i Polityki Socjalnej. Witamy panią Katarzynę Dej z Ministerstwa Finansów i panią Danutę Maciejko z Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Proszę państwa, ustawa jest nam znana, już się nią zajmowaliśmy. Jeśli dobrze pamiętam, to była to inicjatywa senacka. Pani minister zaraz nam opowie o tej ustawie. Generalnie chodzi o to, aby w kodeksie pracy znalazł się stosowny zapis dotyczący podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Jest to nowy zapis. W art. 1 ustawy jest powiedziane, że dodaje się art. 103¹–art. 103⁵, czyli pięć nowych artykułów.

Bardzo proszę panią minister o ich przedstawienie.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Lilla Jaroń:**

Panie Przewodniczący! Szanowna Komisjo!

W tej kwestii resortem wiodącym jest ministerstwo pracy. Oddam zaraz głos, bo moja rola to niejako pilnowanie tych kwestii, które będą odnosiły się do liczącej sześćset tysięcy rzeszy nauczycieli. Także ich po części będą dotyczyły te zmiany. Chodzi też o wyjaśnienie pojęć, które zostały zaczerpnięte z systemu oświaty.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Panowie senatorowie zapewne się nie dziwią, ponieważ już po raz trzeci w ciągu ostatnich dwóch miesięcy jest taki przypadek. Ja jednak, zgodnie z regulaminem Senatu, mimo wszystko będę się zawsze zwracał do pani minister, ponieważ do reprezentowania stanowiska rządu może być upoważniony urzędnik państwowy w randze sekretarza bądź podsekretarza stanu. W gestii pani minister jest delegowanie stosow-

nych dyrektorów departamentów, także z innych ministerstw, i przekazywanie im pytań, ale ja będę stosował tę metodę.

Rozumiem, że pani minister prosi o głos panią dyrektor?

Bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawa Pracy
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Anita Gwarek:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo!

Może ja skoncentruję się na wskazaniu różnic między ustawą uchwaloną przez Sejm a tekstem pierwotnego przedłożenia senackiego. Jeśli chodzi o art. 1 ustawy uchwalonej przez Sejm, to w pierwotnym przedłożeniu ten przepis zawierał dwa punkty, a obecnie jest bezpunktowy. Wynika to z faktu, iż w pktcie 1 uchylał art. 103, który został uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z konstytucją ze względu na brak wytycznych co do treści aktu wykonawczego. W związku z tym, że Trybunał odroczył o dwanaście miesięcy termin utraty mocy obowiązującej art. 103, a tym samym rozporządzenia, które zostało wydane na podstawie tego przepisu, a ten dzień nastąpił 11 kwietnia, przepis został uchylony mocą wyroku Trybunału, więc zbędne stało się uchylenie go mocą tej ustawy. I dlatego art. 1 ten nie zawiera punktów.

Przejdę do konkretnych przepisów, które będą treścią zmiany kodeksu pracy. W art. 103¹ zostały zawarte przede wszystkim zmiany o charakterze redakcyjnym, poprawiające redakcję przepisu. Dodatkowo w §1 usunięto wyrażenie „w związku z wykonywaną pracą” ze zdania mówiącego, że przez podnoszenie kwalifikacji zawodowych rozumie się zdobywanie lub uzupełnianie wiedzy, umiejętności przez pracownika w związku z wykonywaną pracą z inicjatywy pracodawcy albo za jego zgodą. Zostało to usunięte w toku prac w Sejmie po to, aby dać pracodawcy większą swobodę i elastyczność podczas dokonywania oceny, jakie kwalifikacje pracownika są mu przydatne.

Jeśli chodzi o §2 i §3, to są tam, jak powiedziałam, wprowadzone zmiany czysto redakcyjne. Jednoznacznie przesądzają o zachowaniu prawa do wynagrodzenia zarówno za czas urlopu szkoleniowego, jak i do zwolnienia z całości lub części dnia pracy, ale są to tylko zmiany redakcyjne.

Teraz art. 103². Tutaj jest zmiana redakcyjna zdania wstępnego, nie ma zmian merytorycznych. Zmiana merytoryczna znajduje się w pktcie 4 tego przepisu. Mianowicie w pierwotnym przedłożeniu państwo senatorowie przyjęli, że pracownikowi na ostatnim roku studiów przysługuje dziesięć dni urlopu szkoleniowego, a Sejm zwiększył wymiar tego urlopu do dwudziestu jeden dni, uzasadniając to, najkrócej mówiąc, utrzymaniem dotychczasowego stanu prawnego. W rozporządzeniu było przewidziane właśnie dwadzieścia jeden dni urlopu szkoleniowego podczas ostatniego roku studiów. To jest właśnie zmiana wprowadzona przez Sejm. §2 pozostaje bez zmian.

W art. 103³ nie ma żadnych zmian merytorycznych, jest jedynie drobna zmiana redakcyjna.

Teraz art. 103⁴. W §1 dodane zostało zdanie, iż umowę szkoleniową określającą wzajemne prawa i obowiązki stron w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawiera się w formie pisemnej. Dodany został też §3, zwalniający strony od obowiązku zawarcia

umowy szkoleniowej w przypadku, kiedy pracodawca nie zamierza zobowiązać pracownika do przepracowania określonego czasu po zakończeniu podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Art. 103⁵ również został zmieniony w toku prac sejmowych. Mianowicie ten przepis zawierał dwa paragrafy, a po pewnych redakcyjnych, uściślających korektach ma obecnie uchwalone brzmienie. §1, czyli przepis, który został uchwalony, wskazywał przypadki, w których pracownik jest obowiązany do zwrotu kosztów poniesionych przez pracodawcę w związku ze szkoleniem. Z kolei §2 w pierwotnym przedłożeniu zawierał regulację wykazującą, kiedy pracownik takich kosztów nie musi zwracać. Państwo posłowie zdecydowali się na wykreślenie §2, przyjmując założenie, że już z §1 wynika precyzyjnie, kiedy pracownik nie ma obowiązku zwracać kosztów. Mianowicie pracownik ma obowiązek je zwracać tylko wtedy, kiedy wypowiedział umowę o pracę – bez względu na przyczynę – i wtedy, kiedy pracodawca rozwiązał stosunek pracy dyscyplinarnie, czyli bez wypowiedzenia z winy pracownika. W każdym innym przypadku pracownik nie ma obowiązku zwracać kosztów, również wtedy, gdy rozwiązanie umowy nastąpi bez wypowiedzenia przez pracownika.

W art. 2 jest zmiana porządkująca system. Chodzi o ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, która przewiduje, że od podatku zwolnione są wartości świadczeń przyznanych pracownikowi w związku z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych. Ten przepis ma charakter dostosowujący, dostosowuje system do przyjmowanych rozwiązań.

Art. 3 przyjęty przez Sejm jest przepisem o charakterze przejściowym, który to przepis różni się od pierwotnego brzmienia tego przepisu zaproponowanego przez państwo senatorów. Wynika z niego następujący stan prawny. Otóż będziemy mieli trzy grupy pracowników, do których będą miały zastosowanie, najprościej mówiąc, trzy różne regulacje. W pierwszej grupie będą pracownicy, którzy podjęli podnoszenie kwalifikacji zawodowych na podstawie przepisów rozporządzenia. Rozporządzenie utraciło moc 11 kwietnia 2010 r., ale pracownikom, którzy podjęli szkolenia przed tym terminem, gwarantuje się, iż zakończą podnoszenie kwalifikacji na dotychczasowych zasadach, a więc na zasadach określonych w tym rozporządzeniu. Druga grupa pracowników to pracownicy, do których będą miały zastosowanie nowe rozwiązania prawne zawarte w tej ustawie. Będą dotyczyły pracowników rozpoczynających podnoszenie kwalifikacji zawodowych począwszy od dnia wejścia w życie tej ustawy. I trzecia grupa pracowników, nazwijmy ją przejściową. Są to pracownicy, do których odnosi się dzisiejszy stan prawny; właściwie to brakuje szczegółowych przepisów dotyczących podnoszenia przez nich kwalifikacji zawodowych. Czyli chodzi o okres pomiędzy 11 kwietnia a dniem wejścia w życie tej nowelizacji. Do takich pracowników, jak przyjął Sejm, będą miały zastosowanie ogólne przepisy prawa cywilnego. Będzie więc możliwość zawierania takich umów cywilnych, które będą mogły regulować różne kwestie, przyznawać pracownikom różne świadczenia związane z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych. I te umowy ewentualnie będą mogły podlegać ocenie, na przykład z punktu widzenia zgodności z zasadami współżycia społecznego. A zatem z tego przepisu wynika, że będziemy mieli te trzy grupy pracowników.

Art. 4, niezmieniony w stosunku do pierwotnego przedłożenia, dotyczy daty wejścia w życie ustawy. Ma to nastąpić po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Bardzo dziękuję.

Poproszę o głos pana legislatora. Widzę, że opinia jest dość rozbudowana. Proszę o jej krótkie przedstawienie.

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

W opinii przedstawione są tylko dwie wątpliwości, przy czym są one szeroko uzasadnione. Ogólnie przedstawię te kwestie; gdyby były jakieś dodatkowe pytania, to na nie odpowiem.

Pierwsza uwaga dotyczy art. 103⁵. Jej istotą jest relacja między art. 103⁵ dodawanym do kodeksu pracy oraz art. 55 i art. 94³ kodeksu pracy. Chodzi o to, aby ten przepis uściślić. W szczególności chodzi o taką sytuację: pracownik rozwiązujący umowę o pracę bez wypowiedzenia, w sposób niezgodny z prawem, nie będzie zobowiązany do zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów jego kształcenia. Z kolei na podstawie przepisu art. 103⁵ w brzmieniu przyjętym przez Sejm do zwrotu tych kosztów zobowiązany byłby pracownik, który z powodu mobbingu, czyli negatywnych działań podejmowanych przez pracodawcę wobec pracownika, rozwiązałby umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Wydaje się, że takie ujęcie tych dwóch przypadków nie było intencją ustawodawcy, w związku z tym poprawka zmierza do uregulowania tych kwestii. Gdyby komisja zdecydowała się na przyjęcie tej poprawki... Pozostałe trzy komisje przyjęły te poprawkę z pewną modyfikacją. Zmodyfikowany został pkt 4 w art. 103⁵; wyeliminowano wątpliwości, które ten przepis budził.

Druga uwaga dotyczy art. 3 noweli; pani dyrektor już ten przepis opisała. Jest to przepis przejściowy regulujący sytuację prawną pracowników, którzy rozpoczęli kształcenie w okresie, w którym zmieniają się przepisy. Zgodnie z tym przepisem poza regulacją pozostała grupa pracowników, mianowicie osoby, które rozpoczęły kształcenie po dniu utraty mocy obowiązującej przez przepisy uchylone przez Trybunał, czyli po 11 kwietnia 2010 r., a przed dniem wejścia w życie tej ustawy. Ta ustawa ma 30 dniowe *vacatio legis*, prace nad nią jeszcze trwają, w związku z tym trudno powiedzieć, jak długi będzie ten okres. Ta kategoria pracowników została postawiona w sytuacji prawnej gorszej od pozostałych, bowiem nie obowiązują żadne dotyczące ich regulacje ustawowe ani żadne wynikające z ustawy gwarancje dotyczące uprawnień pracownika związanych z podnoszeniem przez niego kwalifikacji za zgodą pracodawcy. Chodzi o urlop szkoleniowy oraz o zwolnienie z całości albo części dnia pracy na potrzeby wzięcia udziału w zajęciach. Poprawka Biura Legislacyjnego zmierza do tego, aby również ta kategoria pracowników korzystała z tych ustawowych uprawnień, które są zapewnione pozostałym pracownikom. Jest to również wypełnienie wymogów wynikających z art. 2 konstytucji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Bardzo dziękuję.

Zacznę od końca. Rozumiem, proszę państwa, że poprawka, którą przedłożył pan legislator jako drugą, polega na tym, że sformułowanie odnoszące się do pracowników, którzy rozpoczęli podnoszenie kwalifikacji zawodowej przed dniem 11 kwietnia, zastąpimy wyrażeniem „przed dniem wejścia w życie ustawy”, bo to nastąpi później. Prawda? Teraz zamiast sformułowania „przepisy dotychczasowe” jest mowa o przepisach obowiązujących do dnia 11 kwietnia. Jest to dla mnie pewna zagadka, ale może nie warto w to wnikać.

Muszę powiedzieć, że dużo większym problemem jest sprawa mobbingu. To pewne wyzwanie współczesności; chodzi o to, żeby się zmierzyć z takimi pojęciami, zjawiskami itd. Powiedział pan skrótowo, że jeżeli pracownik się zwalnia z powodu mobbingu... Ale kto ma ustalić, że powodem był mobbing? Trzeba jakoś to zobiektywizować, jednostronne oświadczenie nie jest dla mnie miarodajne.

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Instytucja mobbingu jest wprowadzona do kodeksu pracy, już tam funkcjonuje. W sytuacji sporu między pracownikiem a pracodawcą o tym, czy doszło do mobbingu, rozstrzyga sąd pracy. Może przytoczę ten przepis. To jest art. 94³ kodeksu pracy. Zgodnie z nim pracodawca jest zobowiązany przeciwdziałać mobbingowi, a mobbing oznacza działania lub zachowania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękanii lub zastraszaniu pracownika, wywołujące u niego zaniżoną ocenę przydatności zawodowej. Są to działania negatywne. Pracownik poddany mobbingowi może rozwiązać umowę o pracę, a to rozwiązanie umowy o pracę może nastąpić zarówno z zachowaniem okresu wypowiedzenia, jak i bez wypowiedzenia. Z kolei art. 1035, który dodajemy do kodeksu pracy, stanowi, że pracownik, który rozwiąże umowę o pracę za wypowiedzeniem, ma obowiązek zwrócić pracodawcy koszty, które ten poniósł na jego szkolenie. W takiej sytuacji pracownik, który był poddany mobbingowi, czyli negatywnym, niezgodnym z prawem działaniom i rozwiązał umowę o pracę za wypowiedzeniem, będzie dodatkowo obowiązany zwrócić pracodawcy – pracodawcy, który wobec tego pracownika stosował działania niezgodne z prawem – koszty poniesione przez pracodawcę w związku ze szkoleniem pracownika. Jak się wydaje, jest to niezgodne z art. 8 kodeksu pracy. Mówi on o tym, że nie można czynić ze swojego prawa użytku, który jest niezgodny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa. Tak więc taka konstrukcja nie była zamierzeniem ustawodawcy. Ta sytuacja po prostu nie została uregulowana w przepisie.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Czy była, czy nie była... Mamy za małą wiedzę, żeby powiedzieć, czy nie było takiej intencji. Zastanawiam się jednak, czy tych znamion przestępstwa nie wyczerpałoby to, że sąd rozstrzygający o mobbingu może w swoim postanowieniu zawrzeć sformułowanie, iż zwalnia pracownika z odszkodowania. Być może wtedy nadregulacja w tym punkcie nie byłaby konieczna.

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

W tym wypadku sąd nie rozstrzygnie tej kwestii, ponieważ ustawodawca w sposób jednoznaczny wskazuje, że pracownik podnoszący kwalifikacje zawodowe, który rozwiąże stosunek pracy za wypowiedzeniem, ma obowiązek zwrócić pracodawcy koszty poniesione przez tego pracodawcę na jego szkolenie. Ustawodawca nie pozostawia tu sądowi żadnego pola manewru. Bez względu na to, jakie były przyczyny rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem, w każdej sytuacji pracownik ma obowiązek zwrócić koszty pracodawcy.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Oczywiście co do litery prawa ma pan rację, ale sąd może zasądzić odszkodowanie na zwrot kosztów. To znaczy pracownik je zwróci, ale dostanie odszkodowanie, które mu tę stratę wyrówna.

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Ustawa nie przewiduje takiej możliwości.
(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Nie będziemy tutaj uprawiać mobbingu wobec naszego legislatora i pozostawimy tę sprawę na obecnym poziomie wyjaśniania.
Pan senator Massalski, bardzo proszę.

Senator Adam Massalski:

W art. 103 §4 jest zapis mówiący o dwudziestu jeden dniach urlopu na przygotowanie pracy dyplomowej oraz przygotowanie się i przystąpienie do egzaminu dyplomowego. Jak wiemy, obecnie studia są wielostopniowe. Mam krótkie pytanie: czy na każdym stopniu przysługuje taki urlop, na licencjat, magisterium i doktorat? I za każdym razem dwadzieścia jeden dni? Dziękuję.
(*Wypowiedzi w tle nagrania*)

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Mogą być jeszcze jednolite studia z teologii...
Proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
Lilla Jaroń:**

Ta kwestia była już rozstrzygana. Rzeczywiście, te przepisy będą się odnosiły do trójstopniowego podziału wykształcenia wyższego, czyli obejmującego licencjat, magisterium i doktorat.

(Głos z sali: Czyli wszystkie...)

Tak.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

To znaczy, że ktoś może mieć kilka, że tak powiem, fakultetów na poziomie licencjata i magistra i zgodnie z tym przepisem dotyczy to każdego z nich. Czyli to będzie więcej niż tylko trzy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Lilla Jaroń: Jeśli ktoś podjął naukę na kilku kierunkach, na różnych poziomach, to na pewno tak będzie.)

Proszę państwa, czy są jeszcze pytania? Bo nie widzę powodu, żebyśmy przedłużali tę dyskusję. Sprawa wydaje się dość prosta. Nie wiem, czy te wątpliwości, które w nas zasiał pan legislator – może też być tak, że ja zasiałem wątpliwości wobec tych poprawek – są wystarczające wyjaśnione.

Pan senator Knosala.

Senator Ryszard Knosala:

Ja też podejmę tę sprawę, którą podniósł wcześniej pan przewodniczący. Kto właściwie rozstrzyga o tym, czy mobbing nastąpił, czy nie? Czy najpierw musi być decyzja sądowa, a potem dopiero jest zwolnienie, czy któraś ze stron, pracodawca lub pracobiorca, o tym rozstrzyga?

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Pan legislator już mówił, że o tym decyduje sąd. I jest to przywołanie art. 94, który o tym mówi. Na wniosek pracodawcy to raczej nie nastąpi, prędzej na wniosek pracownika. Przy czym może to być albo za wypowiedzeniem...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, albo z okresem wypowiedzenia, albo bez okresu wypowiedzenia.

Proszę państwa, czy w tej sytuacji możemy przystąpić przegłosowania tych dwóch poprawek?

Jeszcze może, proszę.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Chciałbym się opowiedzieć za rozwiązaniem pana legislatora, bo rzeczywiście mogę sobie wyobrazić taką sytuację w małej firmie, że zmusza się pracownika to

zwolnienia, stosując mobbing, a potem jeszcze karze się go zwrotem kosztów. Taka sytuacja może mieć miejsce, więc dodatkowa ochrona wydaje się istotna. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

No to głosujemy.

(*Głos z sali:* Przepraszam, czy to pan przewodniczący składa te poprawki?)

Tak, tak. Tak się umówiliśmy. Jeśli będę się przeciwko temu bardzo opierał, to będę mówił.

Proszę bardzo.

**Główny Legislator
w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Chciałbym jeszcze tylko przypomnieć o mojej autopoprawce. Autopoprawka dotyczyła art. 103⁵ pkt 4. Trzy poprzednio obradujące komisje przyjęły moją poprawkę z pewną zmianą. Powiem, na czym ta zmiana polega. Otóż ona doprecyzowuje przepis. Pkt 4 po tej zmianie brzmiałby w ten sposób: który w okresie wskazanym w pkt 2 rozwiąże stosunek pracy bez wypowiedzenia na podstawie art. 55 lub art. 94³ mimo braku przyczyn określonych w tych przepisach. Ta zmiana nie zmienia sensu poprawki, jest ona wtedy bardziej precyzyjna.

(*Głos z sali:* Co to znaczy, że mimo braku przyczyn...)

Art. 55 i art. 94³ wskazują przyczyny, których nastąpienie uprawnia pracownika do rozwiązania umowy o pracę. W przypadku art. 55 – bez zachowania okresu wypowiedzenia. W związku z tym, jeżeli na przykład pracodawca naruszy swoje podstawowe obowiązki wobec pracownika, to wówczas zgodnie z art. 55 pracownik ma prawo rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia. Jeżeli jednak pracownik rozwiąże taką umowę o pracę bez wypowiedzenia w sposób niezgodny z prawem, czyli bez istnienia tych przyczyn, to skutek prawny nastąpi – umowa o pracę rozwiąże się bez wypowiedzenia. Odrębną sprawą jest to, że w takiej sytuacji pracodawca może żądać od pracownika odszkodowania za szkodę, jaką poniósł, ale skutek prawny nastąpi. W tej sytuacji, literalnie czytając art. 103⁵, pracownik może uwolnić się od obowiązku zwrotu kosztów pracodawcy, jeżeli rozwiąże umowę o pracę bez wypowiedzenia, nawet bez istnienia tych przyczyn, o których mowa w art. 55,7 ponieważ umowa o pracę się rozwiąże. Literalna wykładnia art. 103⁵ prowadzi do wniosku, że jeżeli pracownik rozwiąże umowę o pracę bez wypowiedzenia, bez względu na to, że czy zrobił to zgodnie, czy niezgodnie z prawem, jest wolny od obowiązku zwrotu kosztów. Zmiana zmierza do tego, aby uszczelnić przepisu w tym zakresie.

Przewodniczący Kazimierz Wiatr:

Ostatnie dwa słowa zrozumiałem. Reszta była tak zamotana, że...

(*Głos z sali:* Intencję chyba rozumiemy.)

Proszę państwa, nie wiem, czy panowie pamiętacie, że mieliśmy kiedyś takie posiedzenie komisji z panem ministrem Szejnfeldem, który w barwny sposób przedstawiał swoje wizje dotyczące stażów. Generalnie, proszę państwa, problem jest taki,

że przywykliśmy patrzeć na wszystkie przepisy od strony pracownika, a czasami trzeba popatrzeć od strony pracodawcy.

(Głos z sali: Ale to jest właśnie uszczelnienie służące pracodawcy.)

Jest tak w ogóle, nie mówię tylko o tej poprawce.

Proszę państwa, mamy więc zmodyfikowaną poprawkę. Szkoda, że nie przyniósł jej pan na piśmie, bylibyśmy wtedy znacznie bardziej usatysfakcjonowani.

Przegłosujemy teraz poprawkę zmodyfikowaną. Rozumiem, że wszyscy sobie ją zapisali w wersji zmodyfikowanej.

Kto jest za? Proszę o podniesienie ręki (6)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga dotyczy art. 3. Jest związana ze zmianą brzmienia przepisu odnoszącego się do wejścia w życie tych przepisów.

Kto jest za? Proszę o podniesienie ręki. (7)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Poprawka została przyjęta.

Zatem teraz przegłosujemy całą ustawę z poprawkami. Pamiętamy, że pierwsza poprawka jest zmodyfikowana.

Kto jest za? Proszę o podniesienie ręki. (7)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Dziękuję bardzo.

Pozostaje sprawa sprawozdawcy.

Nie wiem, może pan senator Szaleniec?

Panie Senatorze? Pan senator jest przewodniczącym jednej komisji, więc nie chcę go przemęczać, ale jeżeli jest to możliwe... Prosimy, Panie Senatorze. Patrzę jeszcze, czy ktoś...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czyli pan senator Szaleniec będzie sprawozdawcą, proszę państwa.

Bardzo dziękuję pani minister, dziękuję pani dyrektor, dziękuję państwu.

Zamykam posiedzenie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 10)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851